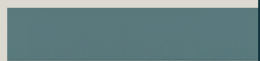
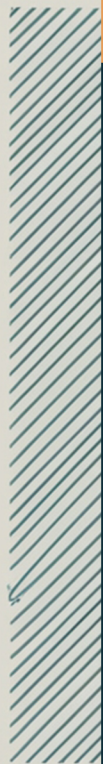
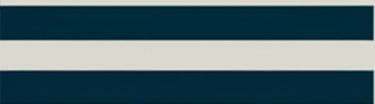
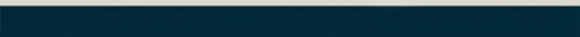

עיוורון

מבחר כותבים

עיוורון

מבחר כתבים

מוֹטִיב

ספרים

עיון
עיון

מבחר כתבים

עיוורון | מבחר כותבים
Fractions | Blindness

עריכה, עיצוב ועימוד הספר: אלירן דיין
הוצאה לאור: מוטיב ספרים

מהדורה ראשונה – ה'תשפ"ו 2026

© 2026 כל הזכויות על היצירות המופיעות בספר זה
שמורות לכותבים וליוצרים

ניקוד והגהת היצירות באחריות הכותבים בלבד

© 2026 כל הזכויות על הספר והפקתו שמורות למוטיב ספרים
info@motiv-magazine.co.il

אין לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, לתרגם, לאחסן במאגר מידע, לשרד או לקלוט בכל דרך או בכל אמצעי אלקטרוני, אופטי או מכני או אחר כל חלק שהוא מהחומר בספר זה. שימוש מסחרי מכל סוג שהוא בחומר הכלול בספר זה אסור בהחלט אלא ברשות מפורשת בכתב מהמוציא לאור.

לפני עיור לא תתן מכשול

(ויקרא, י"ט, י"ד)

עיוורון היא אסופה מקוונת של שירה וקטעי כתיבה קצרים של מבחר כותבים העוסקים בנושא מזוויות והשקפות שונות. זאת האסופה ה-12 היוצאת לאור מטעם כתב העת המקוון **מוטיב בקטנה**.

* | יובל ששון

איזהו עיורר?

המסיט מבטו

האוטם את ליבו

פן יחוש בכאב

זולתו

האמין ולא ידע | תמר דוד-כריספי

הוא בחר לא לראות
את גופו הזועק לעזרה,
את נפשו הקורסת
במציאות לה לא יחל.

הוא האמין ולא ידע-
אחרים רואים בעינים דומעות
ומושיטים אליו יד.

ניצול | חגית בת־אליעזר

לי עֶרוֹן צָבָעִים
שֶׁל גְּזָעִים וְעֵדוֹת
כְּשִׁמּוּלֵי יִצּוֹר אָנוּשִׁי
הֶגֶן הָאֲנֹכִי
שֶׁשׁ לִקְרֹאתוֹ
לְהֵנוֹת וּלְהִבְנוֹת.

איך אדם זורה | מינה גורל

איך אדם יכול להיות כל כך עור

כל כך הרבה שנים?

לא לראות מה שמתחת לאפו

המשפחה

החברים

איך אדם זורה את חלמתיו לרוח?

איך אני לא ראיתי

לא הבנתי

איך

אני

לא.

מבט | דלית ולדמן

עיני הילדה מביטות,
חלולות, מפחדות מפניך –
חשך!

אתה
שהתבלבלת
בין חם ואהבה לילדה
לבין תשוקה אסורה.

בגרו העינים
וכעת
הן מביטות בך
בכעס ובכאב
על שלקחת את
שלא שלך.

בְּנִשְׁיוֹתַי

לִטְפֹּתַי אֶת פְּנֵיךְ

אֶתְּהָ, לֹא הוּא.

מִצָּאתַי בְּתוֹכִי מְקוֹם

לְהִרְגִישׁ תְּשׁוּקָה מִתְּךָ

וּמִרְפָּה.

פְּקַחְתִּי עֵינַיִם

וְשִׁחַרְרְתִּיךְ.

שממה | ערן טורג'מן

אני רואה
את היום
ההוא מתקדם,
עד לאן? אין לדעת.
בשעה הנקובה
יחרץ הגורל
את קצב
הזמן.
שממת הלב
מטילה ספק
בהצלחת הזמן
הסוללת עצמה בין
ימות השבוע, החדש
והשנה שטרם התמלאה
באמון אינסופי.

* | אלעד ארנון

הם קטפו
חלומות כתמים
כמה רצינו אותם.

חבוק של אמא
עטופה שמירה
מבט אימה
בודדת מולם.

בקשנו,
לא הקשיבו.
היו עסוקים
בטיוחים.
אם רק יכלנו לשלף צפרנים
לגרד את השקרים
את כל מה שהם מכסים.

רוצים דממה טהורה של פיוס
מכל הרעש הנורא
מהמיאוס.
ממה שסטה מהדרך
רחוק עד לתהום
לפני כמה ימים עוד היה לנו חלום.

הוא נקטרף
נשאר רק סמל
חיוך דועך בכתם.

נמשיך לדרש, להלם.
עד שיהיה כאן אחרת
נבנה מתוך זכרון
לחדש שדה פורח
בעמק השלום.

יתרון החושך מהאור | אסף קורן

האור הוא גלוי

והחשך הוא הסתר.

האור שיק לראיה,

והחשך שיק למישוש והקשה.

איך העור מגלה את האור?

דרך ההד שבהקשה,

ובמישוש של העלטה.

האור עושה אותנו עצלים,

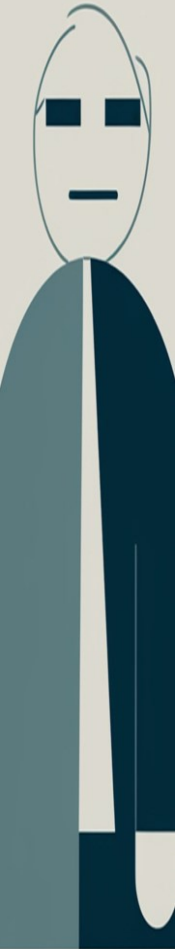
כי את הכל אנחנו רואים.

אנחנו סוגרים

את עינינו כדי להפנים,

כי האור מסמא את הפנימיות,

המסחת על ידי החיצוניות.

החֶשֶׁךְ אֵינוֹ הַמְתָּנָה לְאוֹר,

גַּם אוֹתוֹ אֶפְשֶׁר לְחַקֵּר.

אוֹלֵי בְּאֶפְלָה

אֶפְשֶׁר לְגַלוֹת

מֶה שְׁבָאוֹר

לֹא נָתַן לְמִצּוֹת?

אור איני | רון גרא

"אור עיני גם הם אין אתי" (תהלים ל"ח 11)
לד"ר נירית בורלא.

קִשְׁתוֹת מַאֲדִימוֹת
בְּחוֹטִים מְאֻנְכִים
הַשְּׁחִירוּ בְּעֵינֵי.
אִישׁוֹנֵי נְצָלֵב
בְּסִכִּין נִתּוּחַ חֲדָה
שְׁכַבְתָּה מְאוּרֵי.

אֶצְבְּעוֹתַיךָ הָאֲצִילוֹת
זוֹרְעוֹת
אוֹר עֵינֶיךָ
בְּלִבְת עֵינֵי.
לְהַפְרִיחַ יְגוֹנָה.

לראות מחדש יפי

עולם

חיים

ואור.

בלתי נמנע | חגית בת־אליעזר

הרוח מְלַטֶפֶת אֶת פְּלוּמַת הַחֶטֶה

הַכְּבִישׁ מְעַרְסֵל אוֹתִי בְּחִיקוֹ

הַשָּׁמַיִם – עֵינֵי תִינּוֹק בְּקֶר

אֲתָה לֹא רוֹאָה, יֵשׁ גַּם צַד קָל

לָמָּה לֹא רָצִיתְ לְרֹאוֹת

בְּעֵינֵי קְטִיפָה חוֹמָה

עֲמָקוֹת עַד לְאֲבֹדוֹן

שׁוֹקֵעַ מְפָכַח

אֶל מַתַּחַת לַפְּנֵי

פְּשֻׁטוֹת הַקִּיּוּם.

* | ערן טורג'מן

עוד רגע שוקעת החמה
ומתחת מצולות ים
מתהלך אדם ומתנפץ
אי־שם בין שובר גלים
הצומח מתוך מערבֶּלֶת.
מתנפץ האדם
ונערם, ונעמד
כעמוד עשן
בלב ים.
רוֹאֶה עולם
ובונה עצמותיו
בשתיקה ובשקיקה.

הפורים הזה | שירלי שמואל

הפורים הזה
לבשתי מסכה אחרת.
כל כך רציתי כמו תמיד
להתחפש, לרקד
ולשמוח.

קל לחבש מסכה
אך מבפנים
ההרגשה לא משתנה.

רוצה לרקד בחגיגה,
לפזר את השמחה
אך הלב
לא נותן לי מנוחה.
מבפנים מאוד כואב לי.

תגידו לי איך אפשר לשמח,

את הצרות לשכח

כשאנחנו פה ביחד

והם אי־שם –

מי יודע

כמה מר הוא גורלם.

לא מצליחה את המראות

לשכח.

הלב שלי לא יכול לשמח

העצב כה גדול.

בבקשה השיבו אותם

שיוכלו אתנו יחד גם בחזרה לזרח.

* | אלעד ארנון

בְּשֵׁם הַיְאוּשׁ
שֶׁל אִם מְחַכָּה
לְבֵן שׁוֹקֵעַ בְּמִנְהָרָה
שֶׁל לֹחֶם בְּסִבָּב רְבִיעִי
עִם פְּעוֹט שְׁאִינוֹ מְכִיר
שֶׁל מְפָגִין בְּכֶכֶר
בְּגָרוֹן נָחַר
כִּי אִישׁ כְּבֵר לֹא שׁוֹמֵעַ
חֲזוֹן שְׁנִשְׁכַּח
מְגֵלָה תְּלִיָּה
כְּמוֹ חֲלֻצָה יִשְׁנָה
עַל חֶבֶל כְּבִיסָה.

בְּשֵׁם הַיְאוּשׁ
מִיִּשִׁיר מִבֶּט
לְמַחְסוֹם מִשְׁטָרְתִּי
סָבָא שְׁלִי לְיָדִי
שׁוֹרֵת מִעֲפִילִים
נִצְבִּים עַל סִפִּינָה
גְּבוּלוֹת יִפְרָצוּ
לְאַרְץ חֲדָשָׁה.

לַיְאוּשׁ הַזֶּה יֵשׁ
נִיחּוֹם תִּקְוָה.

אישה בכספת | עדנה אפק

אשה גרה בכספת.

היא לא מידאס

ומה שהיא נוגעת בו

איננו כסף.

היא מסתכלת בראי.

אולי פעם היתה ארטמיס

אבל היא לא זוכרת.

היא בכספת.

אין לה אור.

היא לא נמסית.

אין בה נקמה ואין בה רצון.

אין לה אור.

מסביבה תאים רבים.

אור אנשים אחרים.

לה אין אור.

זֶה לֹא שְׁמִישָׁהוּ אַחַר נְעֵל
אָבֵל הִיא לֹא זֹכֶרֶת אִיךָ פּוֹתְחִים.
הִיא לֹא יוֹדַעַת לְאִיזָה כּוֹנֵן.
אֵין לָהּ אֲוִיר.
הִיא לֹא חוֹשֶׁבֶת שְׁמִישָׁהוּ יִזְכֹּר
שְׁהִיא...

פרדה | דלית ולדמן

פְּרָדָה מִמְשַׁפָּחָה

שֶׁלֹּא תִפְקְדָה

מִמְשַׁפָּחָה

שֶׁלֹּא רְאֵתָה.

מִמְשַׁפָּחָה

שֶׁיֵּד לֹא הוֹשִׁיטָה.

פְּרָדָה.

כִּי דֵי לִמְשַׁפָּחָה לְהַפְרִיעַ

לְזוּג שְׁחֵי בְּבֵית.

כִּי בְּבֵית גָּרִים שְׁנַיִם

כִּי בְּבֵית

אֶהְבָּה, הַקְּשָׁבָה

מִקּוּם לְהַנִּיחַ וְלִנְחוּם.

וּבְבֵית זוג.

וְאִם הָיָה מְבוּל

וְשׁוֹב הָיְתָה תְּבָה

הָיָה הַזּוּג עוֹלָה אֵלַיָּה

שְׁנַיִם־שְׁנַיִם

יָד בְּיָד.

אוהדים | חגית בת־אליעזר

הכדורגלנים הצעירים בחצי הגמר

ואני חרדה

לא רוצה לראות החמצות

ההתכתבות אתך

משיטה אותי בזרם הזמן

אל תם 90 הדקות

הנעם שלך עולה לגמר

הנבחרת – לא.

רציתי | שירלי שמואל

רציתי רק עוד רגע.

רק עוד רגע

שבו אוכל לראות אותך

מסתכל לתוך עיני.

מביט בי ורואה אותי .

רק עוד רגע

שבו אוכל לראות אותך

רואה אותי באמת

ובעיניך מבט שאומר -

אני פה בשבילך!

סדר היצירות

- 7..... * | יובל ששון
- 8..... האמין ולא ידע | תמר דוד־כריספי
- 9..... ניצול | חגית בת־אליעזר
- 10..... איך אדם זורה | מינה גורל
- 11..... מבט | דלית ולדמן
- 13..... שממה | ערן טורג'מן
- 14..... * | אלעד ארנון
- 16..... יתרון החושך מהאור | אסף קורן
- 18..... אור איני | רון גרא
- 20..... בלתי נמנע | חגית בת־אליעזר
- 21..... * | ערן טורג'מן
- 22..... הפורים הזה | שירלי שמואל
- 24..... * | אלעד ארנון
- 26..... אישה בכספת | עדנה אפק
- 28..... פרדה | דלית ולדמן
- 30..... אוהדים | חגית בת־אליעזר
- 31..... רציתי | שירלי שמואל

עדנה אפק
אלעד ארנון
חגית בת־אליעזר
מינה גורל
רון גרא
תמר דוד־כריספי
דלית ולדמן
ערן טורג'מן
אסף קורן
שירלי שמואל
יובל ששון

